Dear Prof. Goitein,

Nearly two months ago when I visited you in Princeton you asked me to send you the references to the Ottoman Jews who participated in the India trade. I have xeroxed the and part of the relating to the trade and I hope you will find these small items of interest.

I do apologize for the delay in sending this note on to you, but I have been trying to prepare myself for my research trip. Tommrrow I leave for Europe and the Middle East. I will be back in the fall.

Thank you for seeing me in Princeton.

Yours sincerely,

Benjamin Braude

le 152 176

Providence N B

(3/2 (2) (3/

ヘル ドナ

תעור

חחלה ולאביה שלח הסבלונות אח"כ סחמן כפירושן וכמ"ש החכם נרייו. גם מעעם שדורונות אלו נשחלחו מחמיו של אבי הנערה ואליו חזרו יש בזה להקל טוצא כמייש החכם השלם המורה נר"ו וכמו שכרחנתי בחשובי שאני כוחב בנדון זה וייחר ממה שהריחי לפניכם כתוב שם ושליי:

יוסף בכמהרייר משה מעראני זנהייה:

שאלה כחב ששלח ישראל הי ממלרים לאחיו וכחוי בו כלשון בזכ ואל הגבירת מרת חמר חמיה כתבי זו שלוח אלים גם היא וחדע כי פה דברחי עם רי ינחק לוי יליו ואמר לי כי בא יהודי אי מהינידיסטאן ונחאכסן גביתו ושאל לו של דוד טובי ואמר לו שזה ארכעה שנים שכבר מח אמונה אומן והגיח אחריו כן אחד זכו ודאי שכן כגיד אוחו לי כי ינחק לוי ואשחו בודאי ואני בלכתי אולך עוני כחב של הכתים להיות הדבר אמת טכ"ל מוטחק מהלטז. יורנו רבינו אם אשת רי דוד טובי ההיב מותרת על פי הכתב הזאת ומאת כי תכא משכורתו שלימה: **תשובה** שמוטה זו במחלוקת היא שנויה שמלינו להרא"ש ז"ל

מיקל בכ טובא באוחו הנרון שהביא בחשובחו כלל נייא בעובדי דמכלוף בן מילול שהחיר הרב זייל במה שהזכיר שמו ושם אביו לבד אעיים שלא הזכיר שם שירו ולא חיישיט דכמה מכליף בן מילול איכא בטולם. ולרביט ישטיי מטראני כאחרון מלאטו בפסקיו בפי האשה שלים שאם אמרו העדים יוכף בן שמטון מא ולא ידטו מאיזה עיר היה אטים שלא הוחק יוסף בן שמטון בטיר הזאת חובשין ליוסף בן שמעון אחר בעולם ואין מחירין אשתו של יוסף בן שמעון זה הירוע לנו עכייל. ולהרב מהרייר יוסף קולון זייל מלאנורו פוסע על שתי הסעיפים אין ולאו ונפיא בידיה שאפשים שבסיי אפייה חוכך להחמור ודקוק מדכרי הרמכיים זייל לחומרא כנה כסיי קע"ו כחב דהא דחניא כחוסי אין מטודין טלוו עד שיביו מכירים שמו ושם עירו ביינו רוקא כשאינו מזכיר שם אביו אבל אם אמר יוסף כן שמשון מה אז אין לריך להזכיר שם מקומו דעפי איכא היכרא בשם אביו מבשם מקומו והביא מדברי הרמביים זייל מלאו כחוב בשטר מת פלוני בייש משיאין אח אשתו וכן מי שנשתחק וכרי וכניא עוד חשובת רביט יואל שהחיר בשמו ושם אכיו לבד ואוחם דברי כרמביים שדקדק מכם בתשובת קפייה להחמיר עשה מהם כאן סמוכית להחיר ושוב עלי בידו דברי כרמביים זייל בספקי וכגר נשא ונחן בזה כרב המובהק רי מסף ף לב זייל בספר הראשון גם בספרו השלישי ונתקשה הרב בדברי בראיש בחשובי זו היאך למד מהכיא שיבדא דילחק ר"ג שהרי ביו שם כמב סימן שכאר ילאק ריג אטרו שמו וכנויו ועוד דהום בר אחתיה דרב ביבי ועוד זהוה אזיל מקורטובי לאספמיא דלכולי כאי לא חיישיי כדאמריט בפייק מיד ליהוש דילמא איהרמי שמח כשמח ופדים כפדים קמייל וחיך למד הרחייב זייל במכלוף בן מילול דסני בשמו ושם אביו. ואי מהא לא קשיא לי וחמה אני כיתך אפשר לו לרב זייל לפרש שהעדים הטידו שהוחו ילחק כיה בר אחתיה דרב ביבי שרב ביני הנודע פה בבכל שהרי משם לכאן שלחו עדות זב ולמה לריך סימן ולתרי רב ביבי לא חיישינן דרבנן פהושי שמייהו כראמרוק בהחולץ לשנין ושואין ועוד דהיליל אי תיישינן לתרי יצחק ולחרי רג כיבי. ושפיר מייחי הרא"ש ראיה מהחם לא חשו אלא לחרי ילחק דאל"כ מאי מייחי אביי ראיה למילחיה מהכוא גיטא דאשתכח בנכרדטא דכתוב ביה אגא אנדרולינאי נכרדעא פערית וכר ושלח רי יהודב נשיאה תבדק נברדעא דבחם ודאי ליכא אלא שמו בלבד ואיכא למיחש לחרי אנדרולינאי מנסרדעא לכך חכדה נסרדעא אבל סכא בר אהחיה דרב ביבי סימן גדול ביב ודבוי אזיל מקורעובה אלא ודאי דהחם לא מיירי כשהעיד העד כל אלי הסימנים וכמו שאני טחיד לפרש

רעוד ראיתי למסרוייא די בישון זייל שהקשה על שישת הראיש דאין ראים מככוא טוברא דכוב אזיל מקורטובי לאספמיא שהרי הזכירו שם עירו שילא מקורטובה וכדקו וידשו שלא ילא משם אלא הוא ומאי קאמר הראיש וטי סוגרו שערי קורטובה דבכה"ג תניא בתוספתי אבל אמר אי יצא מעיר פלוי מפשפטים אם לא יצא משם אלא הוא מנשא אשחו שב"ד. ולדבריו זייל חקשי לים להביי דאמר חוששין מכך ברייהא דקחני

מפשפשין באוחה השיר אלא שייכ אוחו ילחק החי לאו מקורשובה כוא שלא כיכ טירו אלא בבכל כי שם ביחו בת אחתי דרב ביכי ולככי בלחו מכתם לבכל להתיר את אבחו אלא מידי שוברו נכף לקורעובה כאורם נטה ללון ובכה"ג לא אמרים מפשפשין באוחה העיר. ולזה כחב הרא"ש וכי סוגרו שערי קורעובה שלא נכנס אדם לה ואפרי אם היה יצמק ריע מקום דירתו בקורטובה לא בחקקו שם לפשפש באותב בעיר שלא ילא משם ילהק רייג אחר אלא זה באם היה הדבר כן היו לריכים לכתוב כן משם שפשפשר בכל בעיר אלא ודאי בפשפוש לא נהלק בו אדם ובחם כלא פשפוש מויכי :

אבל מה שקשה אללי לדברי הרא"ש חדא הסגרא עלמה שאינה אלא דברי נכיאות באיך נתיר אשה זו מפני שבא א' ואמר אני ראיתי אחד במקום רחוק שמת או נהרג ונקרא שטו יוסף בן שמעון ומנין לנו שבוה בעלי של זו שבלך לשם ומח ולה נהמי שהיה יוסף בן שמעון אחר דכמה יוסף בן שמעין בכיחי בעלמא דעייכ לא אמרינן בעלמא אלא דלשני יוסף בן שמעון בעיר אחת לא חיישים דקלא אית לכו אבל בעולי שכיחי טובא ומי אחר לנו שבעלה של זו כיה שם ונהרג ולא יוסף אחר מעלמא. ותו דכא תניא בתוספתי בכדיא וכביאה התיית זייל וכן כתבה הרמבים זיל אין מעידים עד שמכירין שמו ושם שירו. ועוד מה בהראים זייל העלה בסוף חשובתו השניה ואמר דאחחת דא לכולי עלמת שרים כלומר בין לרבה בין להביי דעייכ לה פליגי הלה דשכיחי שיירות ולם כוחזקו אבל הכא נמלאו במקום יחוד דרך ירלהו במסחרים ובאשר חללים שם הוא הילכך לא שכיחי החם שיירחא ולא הוחזקו וכי חימה דמה לי הב הין שירות מלייית שם ומי הוליכו למכליף בן מלול בעלה של א שם ומי לא אחרמי שהיה מכלוף אחר שאינו בטלב של זו דהך מלחת דשכיהי שיירחי לה שייך פצא כבנולד הספס במהום החיש הזה שלפנינו אלא שחנו חוששין לאחר דאחא מעלמא כנון ההוא גיעא דאשהכח כי דינא דרכ הוגא שהיה כאן בעיר יוסף כן שמעון אי שאבר גיטו ואילו אשחכה באחרה דלא שכיחי שיירהם לם היינו הוששיי ליוסף בר שמטון אחר וכשכיהי שיירחא פליני אי חליי דכאי יוסף בר שמשון שכוא בשיר אבל הכא שמכלוף זה בשל החשה לא היה באוחו מקום מתחלה מי מפים של הכרוג כזב שבוא צעל באשב וכלך לשם ולא אדם אחר. ועוד ממה שכחב עלה וההיא דינחק ריש גלוחה וכי סוגרו שטרי קורטובה והי דודאי יצחק בר אחתיה דרב כיבי לא הוקנע דיוחו שם מיימ הרי כם יודעים שמשם יצא כילכך לרבא לא חיישיט בילחק אחר דאחי משלמה וינחק זה הזל לשלמה הלה הני חולין שילחק זה שהיה בקורטובה וינה הכה שהעידו פליו שמת וכיונו דומים דשובדה דבומשמי דאמריע כאן נמלאי וכאן היו כמו שפירש כו הרמביין וכרבכים זיל כנויש כננווקי יוסף זיל:

לכך נראה לי ברור שהראיש זיל מפרש ההיא דיבמוח כפשעה שינה מתורטובה והלך להספמיה' אלה שהעד שהעיד של מיחחו לא כעיד על כיות במת ילחק כמוכר בר אחתים דרב ביבי דאייב לא הוה אמר אביי חיישינן לחרי ילחק וגם לא היה יכול להוכים מעובדה דההוה גיעה כדפר לעיל ומה בשלחו מחם ילחק ר"ג בר אחתיה דרב ביבי הוה אזיל מתורעובה לאספמיא הם דברי אנשי המקף ששלחו לבכל שרחוקי היא מאספמיא כאוחה ששנינו בפי חוקת לא אמרו שלש שנים אלא כדי שילך לאספמיא ויחזיק שנה ויודישוהו שנה ויצא לשנה האחרת אלמא אספמיא רחוקה מאד מא"י למערב וכיא ספרד שכך תרגם יונתן וגלית החל הזכ וגלות ירושלים אשר בספרד וכל שכן שרחוקה מכבל שאיי מערבית לו כדאמרי בכל דוכחא במערבא אמרי בכי לפיכך היו שולחים שידטו כככל שינחק רייג כר אחתיה דרב ביבי שהרי בעל האשה הגיע לקורטובה ויצא ללכח לאספמיא ושלחו כן כדי ללרף עדות המעיד פל המיחה שמח באבשמיה ינחק רוש נטחה שאמר שכא מקורטוכה שאם לא כייט יודטים שיאחק בטלה של א ילא מקורטובי לא כיה עדות המטידים פל המיתי מספיק דכמה ילהק רייג שכיחי בפלמא שכוא שם המשפחה והשתא דיקשינן שילחק בפל האשה יצא מקורטובה לאספמיא אנו תולין בילחק זה במת באטפמיא כוא זכ ולא חלים באחר שבא מעלמאן לקורטובה וכלך לשם וילחק זה לה מדע מה היה לי הלה כאן נמני וכאן היה ולה נחחקם אדם אחר ששמו כפם זכ. כנדון של כראיש זייל במכלר בן מלר שאלות ותשובותםימן ס שוני ב בשיון שאלות ותשובותםימן ס

עניד אנים דונין דינים • ואין ל'ל כפי מה שכתכ הרשכ"ח בתש כם שהכל חליי כעשיית העשה שלה אחרו זכין דיניה אכד כהסום עוביה דדת" לקשת השנה ועדין לה קנחו חכל העישה מעשה יקנה ממש אין אומרים צבין דיניה והניה תשיבה זו הרב כנ"י כפי"רת"ו ואע"פ שאין לשן הנוחה מתיישב הישב כפי זה מ"מ ככר הורם זהן אלוו תשמשון •

וכל אלהבשאין ראיה. כיכד הקדיםו המקדישים או שנודע שהקדישי כפחם מכל מם יש רמיה ודמי שושין על פי הרוזיה אלון שהראים זו אין בני הק"ק יכילין להציר עליה שהם טובינים כוכר ומה שכתב הרח ם נחשו **סו"י"כ שנני שעיר נחמנים להעיד נתקנוחיהם וכהקרשות** דמציקרה היתנינהו דהצ"ב. היה לריון להגיון עדים מעיר אתרת בכל פשם כא כאמרו דברים אלו אלא נדבר הנובש לכל הקהנות שבעור אכל להעיר כין קהל לקהל היה אששר להכיח עדים מהקהל בהעמת לחיבתו ולכן לא תקם בכי האי גוונא שיהוו נאמנים אלא כל קהל בעיר כבני עלמה לענין זה ויש מתי האיות על זה ופיק הזי בארץ הלה קושם' משפים ככל מש כל דכר ורכר הכיבע לקהל אחד כלכר מנקשים עדים מנני הק"ק הלחרים שחינם טגעים כרכר . אמור מעתה בכ ד שאינ יוה פשוט כלרך הולת י השטרות החשונים שנגי הק"ק גדול כפרים לענין זה ~~חלח~~ סרו הם לרוכים להניה האיה שלחלק הניבע לקהלתם בלכד "הקדישי כפירים או אם הם מוחוקים כככסים שוחאי פאמני" בשבועת שלוחר שלהם עבדם הקדישי המקרישים ואם לא יצרחו וגם חינם מוחוקים מור הדין לכמו שכחרנו -

ומה אכל באלה שניעלים הק"ק שלום שלו ישרנסי שוד שניי ק"ק בחל הלילה לעם ה"מעשית כדמר הום שדחר העניים אושלים על כל כני העי" כל זמן שלו עשי חטרות ביניים אושלים על כל כני העי" כל זמן שלו עשי חטרות מקו יות ומכוחר בתשיכת הרב מהרח" ם שוכרט ומהרחלית דת"ק הידים הערות בעוד וכנ" ומה שחמרו שבכר העיירי מההיקשית היום טענה שלם הדין ניתן כרכרי קן"ב אם כן לה הקדיש המקדימים אכה להלק המבע להם זחינם מתייינים לתת להם יותר מחלקם גבם זם כרור י

בוכון כן שאלון אזה אחת ופתה תתר הלך בעלה לאחץ מרחקים ולא נעלה לאחץ מרחקים ולא זיהי פיום מה לי ותפכתמר שמחת ועבונה ובליכת רוח זיהי פיום כה לי ותפכתמר שמחת ועבונה ובליכת רוח זיהי פיום כה בלינו ממלרים כתכ לאש אחד וכתכ כה מי לאחץ האנכ"י קון ר'ילחק ליי הי מי דש"י קום זינו אין ב'ידויי הילוש חיכוייהש שירש אר ב'ידויי הילוש חיכוייהש שירש אין לי ניש"י קי איואף קיאפרו אניו שיו לי ניש"י קי איואף קיאפרו אניו לי זיש"י ה'ילחק און חיב"ו איש מוני"ר אי האלון חיב"ו איש מוני"ר אי האלון חיב וי הבעים פיר שיירטו עב"ל, ושאלי אם אשתא מותרת עלפי היטים שנכתב זה אם לאו וראוכן הכותב הוא שלבי היטים שנכתב זה אם לאו וראוכן הכותב הוא אשכני האשה תתר. ומואנים ונור לה כלכתו לחברים לתיר ולדרים על ענין נעלה לדעה מה נעשה טיופכת"ם .

תשוכה נגעלה ולא החשה שהועד בגעלה ולא הזכיר העד שם עירו אלא שתו ושם אכיר העד שם עירו אלא שתו ושם אכיו איני או סכיר העד שם עירו אלא שתו ושם אכיו איני אוכיר השושהו ולא הזכיר שהוא בעלה שלע" דמ כתו רנו השירות רכו עליה השושקים ז'ל זה לעומת זה נששתי תשונות נוכר להרא"ם ז'ל זשתרן חהדרי וכן למהרית ז'ל והזכרים ארוכים ופמה בכתוני' ואיכי נשבל

בוה בי כנד הורה הדג מסריכ"ל ו"ל בתשובה ד'מת"א שאין דעתו להתיר נשמי ושם חביו כלכד ויותר קרוב הים להתי בכתו וכם משבחתו כשלו היחוקו כ'שיים כשמות במשפחם ואפילו הכי לה סמך על ועתו להתיר כי אם בהלטרפות במותן אחר שכ"ל ואחריו החזייק סכרא זו הרב מסרחב"ח **ן"ל** בסי"ע"ו ופנר וחין פותח וכל"ו לח הוכיר רחוכן הכוחב בשאלם ילחק ליי ליחודי החורה כי מסדוד טוני שהוח כמו שמו ושם חכיו חכל שם עירו ניכח כרחה לה די מטעם שרווכן זה הכוחב הוא השמע מיצרק בייוהום עד שמיע גם כן מהיחודי הכח מהחינדיים ש ובער השועע תניכן להקל בדבתכו והרננים כאחרונים ז"ל בתשובות יהם גם הרב מהרא ם שביה מפקפק בדבר בחב שים לסמוך על דעת המתירים א"כ מף אנו כמחר בכ"ר דתלינן להקל ונימה אם היו שואלים נעד הראשין היה אומ^י לנו (כלמה ששרה הרכן לכזה ונשא ונתן בדערי המורים להיכית הלענין זה לא שיקי לימר דכעד מפו עד חליכן מהקל אין דברים אלו ראייים אליו דמה למכן אל הכר ול~~א~~ מנחתי קידת דות בהיכחות שהנים ממברי ק ומהרצו ם ואפשר שבועיף זה מאיום תלמיד הוא ומלה עלמו כאים גדול דוק) שהיה כן עירט או שהוא בעלה של פטונית ע או שמא העד השני נתכרד לי כי הוא זה שהעיד עליו העד וסראטון כי הגיד לו שם עירו אלא שקלר בלשונו וחלינו להקל כמו שכתכו כשהעד הרחשון חמר שמלח פלוני הרוב דתליכן להקל שנחוך שלשה ימים היה והוא נחברה לי כן אלא שקבר דנריווכן לענין אם הים הגוי החאשון מל"ת למנט לחר הציון בכולן בתנו ז"ל דתליכן להקל -לחו מלתח היו החלוקה הרחשונה דחם חיתו דלעניוםם בירו כמר תליכן לכקל בעד השמש אם כן אזוא ליהמת שבקרק מהרו"ק ו'ל נשרש קפ"ד מוכחב הרמנ"ם גה עד אחדומתר אתרו ני כ ראו הנשים כשחלך למקום ב'אמור להם שתתילחק כן תיכאל וכו 'ומדשרח הרתכ"ם ז"ל לומר בשהלר לחקים פיחבתע ליה לתהרי"ק זהוי נמקום שם עירו הלי נאו לתם תנו השניחות נהניכתו לשם אנא זואו לוהלפקט אכי משים בם עירו והשנה אם בשם עירו כמי תלים להקל הכתי הנוהי הצטריך ליה להרמג'ם להזכיר שם עירו כיון דהוי עד השומע - וייתר קשה להרח"ם ו"ל היקש כנלגים שהניה רחים מוכרי הרמנים חנו הפך מה שהנין מהרי ק דלה משמע ליה נהרה ש דכשחנך למקים ש'חוי כשם עירוומיתי בחיה דמדרכה ברחה מכחן וכח מצרור הרמב"ם שם עירו ואס איהה להחדאמרן אין מכאן ראים כלל ההא דלה מצריך שם עירו הכא היינו תשים דהוי עד השומע וחשיטי לח הזכיר חליכן להקל -דמפרי"ק כתב כם הכו"ע רהשימם כיה כנראה מתוך דנרי כתציבה נכרור שלותו ב'תכרהם המעיר היה מכור מת ר'דוד ואת אשתו נאחיו ותרוביו ואם הים כמצא שם כשת ר' נוד תו לל הוה לדיך עוד שם עירו כי הוא היודע הכל וסים יכול למעיד הכל בנדור חלא ודחי הוח לח רחש המיתה אלא העיד מה שאמרו לו אנשי המקום והם אמרו צו פחם ר'חד גן ב'מח ולין הזכיריו שם עידו כמצוחר שם בתחלת התשובה לאפוקי שלא אמרו בפירוש שלא היו יודעים שם עירו ויום כן למה כתב מהרי"ק לופור מם לא משים הפימנים מכעל אתיתו וכתב אחיו וכו"והלא בלאו הכי היה יכול להחיר מטינהשהוא עד השומע ותלונן - כמלא בדבר כמה משינות לאחרונים ז"ל בער יליקיל" השחת ונשתו ונתכו בענין שלה הוכיר העד שם עירו ולה

השינו ה'יטחק עידי הלחד ט ובכה'ב זיףי כי שנקברר לו חר לחומן שבחב חפשר לאיקם שמער החילהן לחל שחם ה

בענין שאם היי:

הרחשון כנון כ

מעיר כ ולח ה:

לנו לתלות לסקו

שלפה אם כן שק

הרוע שהדילכ:

כי היא וה זלא י

בפגיכו הייט תי

אכל כעד השמנ

דבריו בחוקת מ

ווופר לומת וכן:

הלתוק האימר שטו

כילטיל אפשר ב

בוי אחר אב"פ

תליכן להקלדהי

אלודי לכ עיליו

כן להתפליות

הנשן סי'רל"ט

שבונת הרכליו

מוישי דואס היה

אַימה אם כן אי

ಜನಚಿತ್ರಗೂ ಗ್ರಹಿತ

ויהיו לפרי מני

לנו כשנים כפר

היה שם הוכחה

אכל לצנין שם

בדכריו כללשא

שאינו בעלה פג

שיעיין כתרות:

וכתשפות הרג

שמכיה בתחלת

לענין הששא שי

מחמת הקולבי

סעניןשלא הזכ

ואומר לה אין

עט ר'ילמק טי

כיכן מדר לה ·

שליהן עושה שני

בעלהכתנה אי

רצל נעצלה של א

להקל שלם היי לפשר לחתקר כנרור על נכי שםעירו יש ני כרי שלל יהריי כרי שלל יהריי

אמרו להקל כפר השימע אלא אמרו להקל כפר השימע אלא פערין

שמו על לכ להקל מחתי טעמי דעד השומע תליכן להקל.